

ประเด็น เศรษฐกิจ ฉบับที่ C34 2 กรกฎาคม 68		วิทยาลัยการทัพบก
ประเด็น เสถียรภาพทางการเมืองส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจ	การสูญเสียโอกาสทางเศรษฐกิจจากการรัฐประหารและยุบสภา	
ประเด็นสำคัญ	- เสถียรภาพทางการเมืองเป็นฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจ - ต้นทุนทางเศรษฐกิจของการรัฐประหาร - ต้นทุนของการยุบสภา - ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อรับมือกับความไม่แน่นอนทางการเมือง	

เสถียรภาพทางการเมือง เป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจ เนื่องจากช่วยให้รัฐบาลสามารถดำเนินนโยบายได้ต่อเนื่อง ดึงดูดการลงทุน และขับเคลื่อนโครงสร้างพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพ ประเทศที่มีกลไกรัฐธรรมนูญเข้มแข็งและสถาบันมั่นคง มักเผชิญความผันผวนทางเศรษฐกิจน้อยกว่าในทางกลับกัน หากเกิดการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลอย่างกะทันหัน เช่น การรัฐประหารหรือการยุบสภา ย่อมนำไปสู่ความไม่แน่นอน ทั้งในเชิงนโยบายและความเชื่อมั่นของตลาด

ความไม่มั่นคงทางการเมืองยังสะท้อนถึงปัญหาเชิงโครงสร้าง เช่น การขาดกลไกถ่วงดุล การขาดความต่อเนื่องของนโยบาย และภาวะไร้เสถียรภาพในการบริหารสาธารณะ โดยเฉพาะในระบบเศรษฐกิจเปิดอย่างประเทศไทยที่พึ่งพาการส่งออกและการลงทุนจากต่างประเทศ ความไม่แน่นอนเพียงไม่กี่เดือนอาจก่อให้เกิดต้นทุนทางเศรษฐกิจจำนวนมาก ทั้งจากความล่าช้าในการอนุมัติงบประมาณ โครงการรัฐที่ชะงักงัน หรือการไหลออกของเงินทุน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ทุกความเคลื่อนไหวทางการเมืองที่กระทบต่อเสถียรภาพ ย่อมส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยรวมในทุกระดับ

รัฐบาลของนายกรัฐมนตรีแพทองธาร ชินวัตร กำลังเผชิญแรงกดดันทางการเมืองจากกรณีคลิปเสียงที่เป็นกระแสวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนัก สถานการณ์ดังกล่าวจึงไม่ใช่เพียงประเด็นทางการเมือง แต่ยังสัมพันธ์โดยตรงกับเสถียรภาพเชิงนโยบายและผลกระทบต่อเศรษฐกิจในอนาคต ซึ่งความไม่แน่นอนทางการเมืองได้เริ่มส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจไทยอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะในตลาดการเงินและการดำเนินนโยบายการเงิน ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทย (SET Index) ร่วงลงมากกว่า 23% นับตั้งแต่ต้นปี จนแตะระดับต่ำสุดในรอบ 5 ปี อันเป็นผลโดยตรงจากแรงกดดันทางการเมือง รวมถึงข่าวการถอนตัวของพรรคภูมิใจไทยออกจากรัฐบาล

ความไม่มั่นคงทางการเมืองยังส่งผลให้ธนาคารแห่งประเทศไทยต้องชะลอการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบาย แม้เงื่อนไขด้านเงินเฟ้อจะอยู่ในระดับต่ำ ขณะที่นักลงทุนต่างชาติเริ่มชะลอการลงทุนใหม่และความเชื่อมั่นผู้บริโภคในประเทศลดลงแตะระดับต่ำสุดในรอบกว่า 2 ปี สถานการณ์นี้จึงไม่ใช่เพียงการตั้งข้อสงสัยในเชิงทฤษฎี แต่คือ “ต้นทุนที่จับต้องได้” ซึ่งกำลังฉุดรั้งการเติบโตของเศรษฐกิจจริงในระดับโครงสร้าง ทั้งในมิติการตัดสินใจลงทุน ความผันผวนของตลาดทุน และข้อจำกัดในการใช้นโยบายการเงินเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในยามจำเป็น

1 กรกฎาคม 2568 หลังศาลรัฐธรรมนูญมีมติ รับคำร้องกรณีคลิปเสียง "แพทองธาร – ฮุน เซน" และมีคำสั่งให้ หยุดปฏิบัติหน้าที่นายกรัฐมนตรี โดยมีผลทันที ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทย (SET Index) ตอบสนองอย่างรวดเร็วในเชิงบวก เปิดตลาดภาคบ่าย ดัชนีพุ่งทันที +17.53 จุด หรือ 1.61% มาอยู่ที่ 1,117.09 จุด ทะลุแนวต้านสำคัญที่ 1,100 จุดได้เป็นครั้งแรกในรอบหลายสัปดาห์

นักวิเคราะห์ระบุว่า มติของศาลรัฐธรรมนูญ ไม่ได้เกินความคาดหมายของตลาด และช่วยให้ภาพการเมืองไทยชัดเจนมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้ แรงกดดันด้านความไม่แน่นอนทางการเมืองลดลง และช่วยหนุนให้ตลาดหุ้นไทยฟื้นตัวอย่างมีนัยสำคัญ ก่อนปิดตลาด ดัชนียังสามารถ ยืนเหนือระดับ 1,100 จุดได้อย่างมั่นคง โดยปิดที่ 1,118.43 จุด เพิ่มขึ้น +18.87 จุด หรือ +1.73% สะท้อนความเชื่อมั่นระยะสั้นของนักลงทุน

ขณะเดียวกัน ราคาทองคำในประเทศ ก็ปรับตัวเพิ่มขึ้นแรงเช่นกัน โดย ราคาทองคำแท่งขายออก อยู่ที่ 51,250 บาท และ ทองรูปพรรณอยู่ที่ 52,050 บาท เพิ่มขึ้นถึง +650 บาทต่อบาททองคำ จากความกังวลในตลาดโลกและแรงซื้อเพื่อป้องกันความเสี่ยง

นักลงทุนยังจับตาการจัดทำ งบประมาณปี 2569 ซึ่งคาดว่าจะถูกเร่งดำเนินการในไตรมาส 3 นี้ และอาจมีความชัดเจนมากขึ้นเมื่อนายกรัฐมนตรีคนใหม่ได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ

ภายใต้สถานการณ์ที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ น.ส.แพทองธาร หยุตปฏิบัติหน้าที่นายกรัฐมนตรีชั่วคราว รัฐบาลยังมีทางเลือกหลักอยู่ 3 แนวทาง ซึ่งขึ้นอยู่กับผลการวินิจฉัยในอนาคต และการเจรจาทางการเมือง ได้แก่ 1) การลาออกจากตำแหน่งโดยสมัครใจ และเปิดโอกาสให้ สภาเลือก

นายกรัฐมนตรีคนใหม่จากบัญชีเดิม โดยไม่จำเป็นต้องยุบสภา ซึ่งจะช่วย รักษาเสถียรภาพการบริหารและงบประมาณปี 2569 2) การยุบสภาและเลือกตั้งใหม่ แม้จะสร้าง ภาระต้นทุนทางเศรษฐกิจ และเสี่ยงต่อ การล่าช้างบประมาณ และ 3) การเดินทางต่อโดยปรับคณะรัฐมนตรี (ปรับ ครม.)

แต่ละทางเลือกมีผลกระทบที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะแนวทางที่นำไปสู่การยุบสภาหรือจัดตั้งรัฐบาลใหม่ ล้วนสร้างความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจในทันที ไม่ว่าจะเป็นการชะงักของระบบงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้างที่ล่าช้า หรือการลงทุนภาครัฐที่เสี่ยงต่อการสะดุดในช่วงเวลาที่เศรษฐกิจเปราะบาง การประเมินทางเลือกทางการเมืองเหล่านี้จึงไม่ใช่เพียงเรื่องอำนาจหรือยุทธศาสตร์ทางรัฐศาสตร์เท่านั้น หากแต่ต้องพิจารณา "ต้นทุนทางเศรษฐกิจ" ที่จะตามมาอย่างรอบด้านในแต่ละทางเลือกด้วย

"ต้นทุนทางเศรษฐกิจ" (economic cost) หมายถึง ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจในเชิงนโยบายหรือเหตุการณ์ใด ๆ ซึ่งไม่จำกัดเพียงต้นทุนทางการเงินโดยตรงเท่านั้น แต่ยังรวมถึง โอกาสที่สูญเสีย (opportunity cost) เช่น การเลื่อนงบประมาณโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึงการสูญเสียโอกาสในการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอนาคต ความไม่แน่นอนที่ทำให้เกิดการชะลอการลงทุน ทั้งจากภาคเอกชนในประเทศและนักลงทุนต่างชาติ และผลกระทบต่อการทำงานของภาครัฐ และการบริโภค และความเชื่อมั่นของนักลงทุน ซึ่งล้วนมีผลโดยตรงต่อระดับกิจกรรมทางเศรษฐกิจโดยรวม

ต้นทุนทางเศรษฐกิจของการรัฐประหารในประเทศไทย ประเทศไทยประสบเหตุการณ์รัฐประหารสำเร็จถึง 13 ครั้งในรอบ 90 ปี โดยสองครั้งหลังสุดคือปี 2549 และ 2557 ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงต้นทุนทางเศรษฐกิจที่ตามมา ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นหลายมิติ ได้แก่ ความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติ ความล่าช้าในโครงการพัฒนาระยะยาว การหยุดชะงักของงบลงทุน และการเบิกจ่ายงบประมาณที่ถูกเบนเข้าสู่ภาคความมั่นคงแทนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน

รัฐประหารปี 2549 คณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย (คปค.) เข้ายึดอำนาจในเดือนกันยายน 2549 ส่งผลทันทีต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุน โดย FDI ลดลงกว่า 12% จากปีก่อนหน้า โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และยานยนต์

ที่มีความอ่อนไหวต่อปัจจัยการเมือง ค่าเงินบาทอ่อนค่าลงจาก 37.5 เป็น 39.2 บาทต่อดอลลาร์ภายในหนึ่งสัปดาห์แรก ตลาดหุ้นไทย (SET Index) ปรับ ลดลงกว่า 5% ภายในช่วงเวลาเดียวกัน ความล่าช้าในการจัดตั้งรัฐบาลและประกาศนโยบายใหม่ส่งผลให้โครงการภาครัฐต้องชะลอออกไป เช่น โครงการขนส่งมวลชนทางราง และแผนการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานในต่างจังหวัด รวมถึงการชะงักของงบประมาณโครงการ PPP

ตัวอย่างที่ชัดเจนคือ โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง (บางใหญ่-เตาปูน) ซึ่งอยู่ระหว่างการวางแผนประมูล ต้องเลื่อนกระบวนการตัดสินใจออกไปอีก 8 เดือน ส่งผลให้การก่อสร้างล่าช้ากว่ากำหนดเดิม

รัฐประหารปี 2557 การรัฐประหารโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เมื่อเดือน พฤษภาคม 2557 สร้างผลกระทบเชิงลบในหลายมิติ ปีแรกของการรัฐประหาร GDP ไทยโตเพียง 0.9% จากค่าเฉลี่ย 5

ปีก่อนหน้าที่อยู่ที่ราว 3.8% ต่อปี รายได้จากการท่องเที่ยวในไตรมาส 3 ปี 2557 หายไปกว่า 60,000 ล้านบาท จากการที่หลายประเทศประกาศเตือนภัยการเดินทางมายังไทย การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศลดลง 22% โดยญี่ปุ่นลดการลงทุนในไทยมากที่สุดในรอบ 10 ปี การชะลอการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน เช่น โครงการรถไฟรางคู่และรถไฟฟ้าในเมือง ทำให้เกิดผลกระทบต่ออุตสาหกรรมก่อสร้างและห่วงโซ่อุปทานภาคอสังหาริมทรัพย์ ทั้งนี้ งบประมาณรายจ่ายประจำปีถูกปรับใหม่โดยเพิ่มงบด้านความมั่นคงมากกว่า 12% ขณะที่งบด้านสาธารณสุข การศึกษา และการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลถูกลดลง

ตัวอย่างเด่นคือ โครงการรถไฟฟ้าทางคู่สายตะวันออก (ฉะเชิงเทรา-คลองสิบเก้า) ซึ่งได้รับการอนุมัติหลักการแล้ว แต่ถูกชะลอการจัดสรรงบประมาณกว่า 1 ปีเต็ม เนื่องจากล่าช้าในการจัดตั้งคณะกรรมการกำกับภายหลังรัฐประหาร

ต้นทุนทางเศรษฐกิจของการยุบสภาปี 2556 การยุบสภาภายใต้รัฐบาลยิ่งลักษณ์ ชินวัตร ในเดือนธันวาคม 2556 เกิดขึ้นท่ามกลางความขัดแย้งระหว่างรัฐบาลกับกลุ่มผู้ชุมนุมต่อต้าน และส่งผลต่อกระบวนการทางนิติบัญญัติอย่างรุนแรง การอนุมัติงบประมาณปี 2557 ต้องถูกเลื่อนออกไป โดยเฉพาะงบลงทุนโครงการใหญ่ เช่น โครงการก่อสร้างถนนในต่างจังหวัด มูลค่ารวมกว่า 400,000 ล้านบาท ส่งผลให้การเบิกจ่ายภาครัฐในช่วงไตรมาสแรกของปี 2557 ลดลงกว่า 35% เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปีก่อนหน้า การบริโภคภาคเอกชนลดลงอย่างต่อเนื่องจากความไม่แน่นอนทางการเมือง ขณะที่ GDP ในไตรมาส 1 ปี 2557 โตเพียง 0.1% ซึ่งต่ำสุดนับตั้งแต่วิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ในปี 2008

ตัวอย่างเชิงรูปธรรมคือ โครงการถนนเชื่อมหมู่บ้านในพื้นที่ห่างไกลของกรมทางหลวงชนบท ซึ่งมีแผนลงทุนกว่า 9,000 ล้านบาท ถูกเลื่อนกำหนดการจัดซื้อจัดจ้างออกไปถึงกลางปี 2557 ทำให้ประชาชนในพื้นที่ห่างไกลต้องรอคอยการปรับปรุงถนนอีกหนึ่งปี

การยุบสภาปี 2566 เมื่อรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ประกาศยุบสภาในเดือนมีนาคม 2566 งบประมาณประจำปี 2567 ไม่สามารถผ่านการอนุมัติจากรัฐสภาได้ตามกำหนด ทำให้รัฐบาลต้อง

ใช้งบประมาณแบบรายจ่ายต่อเดือน (provisional budgeting) ตั้งแต่เดือนตุลาคมถึง ธันวาคม 2566 โดยโครงการที่ได้รับผลกระทบมาก ได้แก่ งบลงทุนโครงสร้างพื้นฐานภายใต้แผนพัฒนา EEC, โครงการเขตนวัตกรรมระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก และการจัดซื้ออุปกรณ์ทางการแพทย์ให้กับโรงพยาบาลศูนย์ในภูมิภาค

ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจ SCB EIC ประเมินว่า GDP ประเทศไทยในปี 2566 สูญเสียโอกาสทางเศรษฐกิจไปประมาณ 0.3% ขณะที่ KKP Research ประเมินว่า การเลื่อนงบประมาณทำให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจมากถึง 55,000 ล้านบาท หรือเฉลี่ยวันละ 600–700 ล้านบาท โดยเฉพาะในโครงการที่มีความพร้อมเบิกจ่ายแต่ไม่สามารถดำเนินการได้ทันเวลา เช่น โครงการถนนเชื่อมอุตสาหกรรมภาคตะวันออกและงบประมาณส่งเสริมการท่องเที่ยวช่วงไฮซีซั่น

ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ การล่าช้าของโครงการปรับปรุงท่าเรือแหลมฉบังเฟส 3 ซึ่งต้องเลื่อนการจัดซื้อวัสดุก่อสร้างและงบจ้างวิศวกรที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากไม่มีงบประมาณเบิกจ่ายภายในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ

การวิเคราะห์เปรียบเทียบ พบว่า การรัฐประหารก่อให้เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจที่ลึกและยืดเยื้อกว่าการยุบสภาอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในด้านความเชื่อมั่นนักลงทุนระดับ GDP และเสถียรภาพของนโยบายเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การรัฐประหารบั่นทอนน่าเชื่อถือของประเทศในเวทีระหว่างประเทศ ทำให้เกิดการถอนทุนของนักลงทุนต่างชาติ การลดอันดับเครดิต และการชะลอความร่วมมือทางเศรษฐกิจจากองค์กรระหว่างประเทศ เช่น IMF หรือธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB)

แม้ว่าการยุบสภาจะมีผลกระทบทางเศรษฐกิจ เช่น ทำให้โครงการลงทุนของรัฐล่าช้า หรือเกิดความไม่แน่นอนชั่วคราว แต่ผลกระทบเหล่านี้ **ไม่รุนแรงหรือยืดเยื้อ** เท่ากับกรณี **รัฐประหาร** ซึ่งส่งผลกระทบเชิงลึก ทั้งต่อ **ภาพลักษณ์ประเทศ** ความน่าเชื่อถือในตลาดโลก และการหลีกเลี่ยงการลงทุนระยะยาวจากต่างชาติ ตัวอย่างเช่น ในปี 2566 การยุบสภาทำให้ GDP ไทยสูญเสียโอกาสประมาณ 0.3% หรือราว 55,000 ล้านบาท ขณะที่การรัฐประหารปี 2557 ทำให้ประเทศไทยสูญเสียโอกาสทางเศรษฐกิจมากถึง 500,000–600,000 ล้านบาทในปีแรก ความแตกต่างเชิงปริมาณนี้สะท้อนว่า การรัฐประหารก่อให้เกิดความเสียหายลึกและยืดเยื้อกว่าการยุบสภาอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งต่อโครงสร้างนโยบาย เครือข่ายการลงทุน และความเชื่อมั่นระหว่างประเทศ

ข้อเสนอเชิงนโยบาย เพื่อลดผลกระทบทางเศรษฐกิจจากความไม่มั่นคงทางการเมือง ประเทศไทยควรพัฒนาเครื่องมือเชิงโครงสร้างที่สามารถรองรับภาวะเปลี่ยนแปลงผ่านทางอำนาจรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในช่วงที่เกิดการยุบสภาหรือเปลี่ยนรัฐบาล หนึ่งในข้อเสนอสำคัญคือ การพัฒนากฎหมายว่าด้วยงบประมาณชั่วคราวให้สามารถรองรับการบริหารราชการแผ่นดินในช่วงสุญญากาศทางการเมืองได้อย่างราบรื่น ลดปัญหาการเบิกจ่ายล่าช้า และรักษาการลงทุนภาครัฐในโครงการที่สำคัญ

นอกจากนี้ควรมีการพัฒนากลไกประเมินความเสี่ยงทางการเมืองเชิงเศรษฐกิจ โดยจัดตั้งดัชนีชี้วัดความเสี่ยง (Political-Economic Risk Index) ที่สามารถให้ข้อมูลเตือนล่วงหน้าแก่หน่วยงานเศรษฐกิจและนักลงทุน เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจที่มีข้อมูลรองรับและลดผลกระทบจากเหตุการณ์ไม่คาดฝัน

ในช่วงเปลี่ยนผ่านรัฐบาล ควรมีคณะกรรมการอิสระทำหน้าที่กำกับดูแลความต่อเนื่องของโครงการเศรษฐกิจระดับชาติ โดยเฉพาะโครงการที่มีผลกระทบต่อการเติบโตระยะยาว เช่น การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน เทคโนโลยี และการพัฒนาแรงงาน เพื่อให้การดำเนินนโยบายไม่ถูกสะดุดเพราะปัญหาทางการเมือง

สุดท้ายคือการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรอิสระที่ทำหน้าที่ตรวจสอบอำนาจ ไม่ว่าจะเป็นศาลรัฐธรรมนูญ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) หรือสื่อมวลชน ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการปกป้องสถาบันประชาธิปไตยไม่ให้ถูกบั่นทอน โดยกลไกเหล่านี้ต้องมีอิสระเพียงพอและได้รับการสนับสนุนให้สามารถทำหน้าที่ได้เต็มประสิทธิภาพ

ความไม่มั่นคงทางการเมืองในรูปแบบของการรัฐประหาร และการยุบสภาไม่ใช่แค่ปัญหาทางการเมือง แต่ส่งผลโดยตรงต่อเศรษฐกิจ ทั้งในแง่ของการชะลอการเติบโต การสูญเสียความเชื่อมั่นของนักลงทุน การเบิกจ่ายงบประมาณที่ล่าช้า และการหยุดชะงักของนโยบายระยะยาว

ในระยะสั้น การยุบสภาทำให้เกิดความล่าช้าในกระบวนการงบประมาณและการลงทุนภาครัฐ แต่หากสามารถจัดตั้งรัฐบาลใหม่ได้เร็ว ผลกระทบจะจำกัด ในขณะที่การรัฐประหารกระทบลึกกว่า ทั้งต่อโครงสร้างนโยบายและความน่าเชื่อถือของประเทศในสายตาต่างชาติ บ่อยครั้งที่รัฐประหารทำให้เกิดการถอนทุน ลดอันดับความน่าเชื่อถือ และทำให้ประเทศเข้าสู่ภาวะชะงักงันทางเศรษฐกิจแบบยืดเยื้อ

วังวนความขัดแย้งทางการเมืองและความล้มเหลวเชิงโครงสร้างของประเทศไทย ไม่ได้เกิดจากการขาดประชาธิปไตยในรูปแบบภายนอกเท่านั้น หากแต่ขาด “ธรรมาภิบาล” และ “หลักนิติธรรม” ซึ่ง

เป็นหัวใจสำคัญของประชาธิปไตยที่มีคุณภาพ และที่ขาดหายไปยิ่งกว่าคือ “Civic Education” หรือการเรียนรู้เพื่อความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งไม่เพียงสอนเรื่องสิทธิ แต่ปลูกฝังความเข้าใจในหน้าที่ ความรับผิดชอบ และการมีส่วนร่วมอย่างเป็นระบบของประชาชนในทุกระดับ หากสังคมไทยไม่เริ่มต้นเปลี่ยนวิธีคิดและระบบการเรียนรู้พื้นฐานในเรื่องนี้ เราก็จะยังคงวนซ้ำอยู่ในวงจรเดิม เปลี่ยนคนแต่ไม่เปลี่ยนระบบ และไม่อาจก้าวไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างที่แท้จริงได้

หากประเทศไทยต้องการหลุดพ้นจากกับดักความไม่แน่นอนและเดินทางเศรษฐกิจได้อย่างมั่นคง จึงต้องให้ความสำคัญกับการออกแบบกลไกทางการเมืองที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีเสถียรภาพ ไม่เพียงเพื่อความมั่นคงทางการเมืองเท่านั้น แต่เพื่ออนาคตทางเศรษฐกิจของประเทศด้วย

พ.อ.หญิง นवलสมร จรวงษ์

อจ.ทก.วทบ.

แหล่งอ้างอิง

1. TDRI. (2015). รัฐประหารกับผลกระทบเชิงนโยบายและเศรษฐกิจ. สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
2. ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2023). รายงานเสถียรภาพระบบการเงินไทย.
3. SCB Economic Intelligence Center. (2023). รายงานเศรษฐกิจไทยหลังยุบสภา.
4. กิตติพงศ์ กิตติขจร. (2567, 28 มิถุนายน). ทำไมสังคมไทยจึงวนอยู่กับการยึดอำนาจซ้ำแล้วซ้ำอีก? สำนักข่าวอิศรา. <https://www.isranews.org/article/isranews-article/139249-kittipong.html>
5. ฐานเศรษฐกิจ. (2025, กรกฎาคม 1). SET เติบโต 20 จุด หลังศาล รธน. สั่ง “แพทองธาร” หยุดหน้าที่. ฐานเศรษฐกิจ. สืบค้นวันที่ [วันที่เข้าถึง], จาก <https://www.thansettakij.com/finance/stockmarket/631569>

ท่านสามารถสืบค้นข้อมูลย้อนหลังได้
โดยการสแกน QR Code ด้านล่างนี้

